

פרשת ויקהל - "ויקהל משה"

פרשת ויקהל נסמכה לפרשת כי תשא משום שבפרשת כי תשא מסופר גם על עוון עשיית העגל, ומכיון שלצורך עשיית העגל עם ישראל נקהלו יחד כאיש אחד, כמו שכתוב: "ויקהל העם על אהרן" (שמות לב, א) ונעשה בזה חילול ה' גדול מאוד, לכן כדי לתקן זאת בבחינת תשובת המשקל, הקהיל משה רבנו את כל עם ישראל יחד כאיש אחד בלב אחד לצורך ענין של קדושה - בניית המשכן - כמו שכתוב: "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (שמות לה, א), ונעשה בזה קידוש ה' גדול.

טעם נוסף לכך שמשה רבנו הקהיל כל עם ישראל ביחד כדי לצוותם על עשיית המשכן, משום שמטרת בניית המשכן היא שה' יתברך ישרה את שכינתו בתוך עם ישראל כמו שכתוב: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח), ומטרה זו יכולה להתבצע רק כאשר יש אהבה ואחדות בעם ישראל, שהרי הקב"ה לא שורה במקום שיש בו מחלוקת ופירוד לבבות. ולכן כהכנה לבניית המשכן והשראת השכינה בתוכו, הקהיל משה את כל עם ישראל באהבה ואחדות.

נוסף על כך: מהותו של המשכן הוא להשפיע טובה וברכה לעם ישראל, ולעולם לא יכולה הברכה לשרות על עם ישראל אם יש פגם וחוסר באחדותם. ובכדי שיהיו עם ישראל ראויים לקבל את השפעת הברכה של המשכן, הקהילים משה באהבה ואחדות, ועשאים כלי מחזיק ברכה.

וזהו שאנו מבקשים בתפילת העמידה "שים שלום טובה וברכה", כלומר לפני שאנו מבקשים שה' ישפיע לנו טובה וברכה, אנו מבקשים שישים בינינו שלום ואחדות, כי רק כך נהיה כלים המחזיקים ברכה, ונוכל לזכות בקבלת הטובה והברכה. ולכן חתמו חז"ל את ששת סדרי המשנה במאמרו של התנא רבי שמעון בן חלפתא: "לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר: 'ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום'" (תהלים כט, יא), כיון שזוהי תכליתה של כל התורה כולה, שתהיה אהבה ושלום ואחדות בעם ישראל, ובזה יהיו כלי מחזיק ברכה לקבל את ברכת ה'.

וכמו שהוא בנוגע לכלל עם ישראל, כן הדבר גם בנוגע לכל משפחה ומשפחה בפרטיות, שרק כאשר ישנה אהבה ואחדות בין הבעל והאשה וכן בין ילדיהם היקרים, רק אז נעשה הבית כלי מחזיק ברכה לקבל את כל השפעת הטובה והברכה של הקב"ה.

